

Verwijt aan wethouder geeft glans aan triomf Nauerna

ZAA NSTAD - Bewoners van Nauerna beleefden deze week een triomf in de strijd tegen de vuilstort van Afvalzorg.

Nauerna is synoniem voor afval van het meest smerige soort. De goorste troep uit een gifbelt in Gouderak kon er naartoe. Onderin de afvalbergen rommelt het op moleculair niveau zelfs zo erg, dat er uit de rottingsprocessen genoeg elektriciteit gewonnen kan worden om een dorp van stroom te voorzien. Nauerna is ook de woonplaats van mensen die ooit kozen voor een plekje buiten de stad, waar weer en wind je vaker raken. Gezond buitenleven. Dat die smerigheid en het buitenleven nu met elkaar samengaan, is dankzij gebroken beloftes en halve waarheden.

Voor de stortplaats in 1982 in

gebruik werd genomen heette het een 'grofvuilstortplaats'. Negen van de tien mensen denken bij dat woord aan rollen versleten tapijt en oud meubilair. Of er ook bij gezegd werd dat er ook vervuilde grond gestort zou worden vermelden de krantenstukken van die tijd niet. Als dat gezegd was, was het zeker ook geschreven. Onbekend was het verschijnsel gifgrond niet, het was de tijd van het eerste grote gifschandaal (Lekkerkerk) en vervuilde grond was zeker een onderwerp.

In elk geval ging de vervuilde grond wel naar Nauerna. Dat van het Eiland ging erheen, dat van andere plaatsen in de Zaanstreek, maar ook van buiten de Zaan kwam het afval naar Nauerna. Dat er geen grenzen aan de smerigheid bleken te zitten, werd voor meniggen pas echt

duidelijk toen de resten van de Bijlmerramp naar Nauerna werden gebracht. Het El-Al toestel waarin uranium is verwerkt, de brokstukken en natuurlijk de raadselachtige lading van het vliegtuig. Het ligt in de Nauernasche Polder, bovenop ouder vuil en onder nieuwer vuil. Al die laagjes samen zouden aanvankelijk niet meer dan een meter of vijf hoog worden. In een paar stappen is die storthoogte opgevoerd naar een meter of twintig en nu zijn Zaanstad, Amsterdam, de provincie en exploitant Afvalzorg bezig daar vijftig meter van te maken. De stort zou dicht gaan in 2002. Later is dat bijgesteld tot 2010, wettelijk is 2012 de limiet. Maar de genoemde partijen willen doorgaan tot 2025 en ook daarvoor zou een maasje in de wet te vinden zijn.

Deze week stak de rechter een stokje voor die laatste uitbreiding. Er zijn een paar wettelijke bepalingen die de uitbreiding nu in de weg staan. Met de nadruk op 'nu'. Want met wat sleutelen aan het plan zijn die belemmeringen er over een tijdje niet meer en kan het plan doorgaan, is de verwachting.

Alles bij elkaar kun je wel stellen dat Nauerna voor altijd anders is, dat bewoners slechter af zijn. Dat tal van afspraken en beloften, gedaan tussen 1980 en nu, niet zijn nagekomen. Dat Afvalzorg en zijn voorlopers er goed geld verdiend hebben, dat ook de gemeente een grantje (dit keer 13 miljoen) meepikt.

Het is bijna ondenkbaar dat iemand in 1982 heeft kunnen bevroeden wat de situatie van de stortplaats van Nauerna in 2009 zou zijn. Daarmee kun je

nog niet zeggen dat Nauerna één grote leugen was. Het is een aaneenschakeling van steeds weer nieuwe omstandigheden, waar wethouders op gereageerd hebben.

Al die wethouders hebben elk ook maar één of hooguit twee keer de vergunning van de stortplaats verruimd. Ze beloofden bijna allemaal dat het de laatste keer was. Wasten hun handen in onschuld, omdat ze immers geen technici waren.

Nauerna was niet één grote leugen, het was een aaneenschakeling van leugens.

Het zal Nauerna dan ook plezier hebben gedaan dat de rechter ook een alinea wijdt aan de rol van wethouder Piet Keijzer, die volgens de rechtbank de gemeenteraad beter had moeten informeren.

ROB SWART